

[Statsministeren.]

som „Social-Demokraten“, de vilde blive betragtet og bedømt og omtalt som Skruebrækkere?

Om det sydslesvigske Spørgsmaal skal jeg ved denne Lejlighed ikke udtale mig videre. Jeg skal blot sige, at den Paastand — for det var jo kun en Paastand —, som det ærede Medlem fremsatte om, at jeg havde optraadt illoyalt, vil jeg nøjes med at imødegaa paa den samme Maade, som den er fremsat, nemlig ved at paastaa, at den er ganske urigtig.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller omtalte de forestaaende Færø-Forhandlinger og ønskede, at vi under disse Forhandlinger skulde have i Erindring, at Færingerne er en særlig og selvstændig Nation. Jeg mener, at vi maa have dette i Erindring, og jeg mener, at vi skal tage alt muligt Hensyn til Færøerne og det færøske Folk, men jeg ønsker at tilføje, at vi ogsaa skal tage Hensyn til det danske Folk og det danske Folks Interesser.

Vi staar jo nu foran Landstingsvalget, og jeg skal ikke spaa om dets Udfald. Jeg skal ikke benytte mig af den Stimulans, som kan ligge i paa Forhaand at foregøgle sig selv en drabelig Sejr. Jeg har ingen Brug for det, det giver som Regel ogsaa Tømmermænd bagefter. Venstre forsøger ikke hyrken at bilde sig selv eller andre ind, at de er nogle drabelige Karle, der aldrig kan tage fejl. Vi har en ærlig Vilje til at gøre et Arbejde for det, der efter vor Overbevisning er i Landets og Folkets sande Interesse. Saa længe Befolkningen mener at have Brug for dette Arbejde, er vi villige til efter bedste Evne at udføre det. Den Dag, den danske Befolkning igennem et Flertal i Folketinget tilkendegiver, at den ikke har Brug for os længere, ikke har Ønske om, at vi skal fortsætte, da skal vi uden Bitterhed overlade denne Opgave til andre.

Udenrigsministeren (Gustav Rasmussen): I sin Ordførertale i Gaar fremsatte det ærede Medlem Hr. Christmas Møller Ønske om, at jeg i dette høje Ting skulde fremsætte en Erklæring om de Rygter, der har været fremme om Grønland. Jeg takker det ærede Medlem, fordi han paa den Maade har givet mig Lejlighed til at fremsætte en Udtalelse derom.

Først vil jeg gerne have Lov at henvise til, at den amerikanske Regering har udsendt flere Udtalelser om de Rygter, der i den senere Tid har været fremme. Med Formandens Tilladelse vil jeg gerne citere et Reuterstelegram fra Washington den 29. Januar,

ifølge hvilket Pressesekretæren i det amerikanske Udenrigsministerium, Lincoln White, i Dag over for Reuters Korrespondent i Tilknytning til en i et københavnsk Blad fremkommen Beretning om, at der var indledet Forhandling om Grønlands Fremtid mellem amerikanske og danske officielle Repræsentanter, erklærede, at De forenede Stater aldrig har henvendt sig til Danmark med noget Forslag eller Tilbud om at købe Grønland. Denne Historie, erklærede White, dukker op i Pressen hvert andet Aar; den er aldeles grebet ud af Luften. Samtidig fremkom der Meddelelse gennem et af de store amerikanske Telegrambureauer, United Press, hvorefter det amerikanske Udenrigsministerium kategorisk dementerede, at der havde fundet dansk-amerikanske Forhandlinger Sted om Køb eller Leje af Grønland. Det bedste, man kan gøre ved den Ting, er helt at ignorere den, erklærede det amerikanske Udenrigsministeriums Talsmand.

Derefter vil jeg gerne have Lov at henvise til, at jeg for mit Vedkommende, da disse Rygter kom offentligt frem, betegnede Tanken om, at Danmark skulde afstaa Grønland, som absurd. Baade den 29. og 30. Januar og den 6. Februar, efter et Pressemøde i Udenrigsministeret, har mangfoldige danske og adskillige udenlandske Blade bragt denne Udtalelse. Jeg er vis paa at have hele Rigsdagens Tilslutning, naar jeg hermed paa den kongelige danske Regerings Vegne fastslaar, at Danmark ikke er villig til at sælge eller paa anden Maade afstaa Grønland til nogen fremmed Magt.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller spurgte, om jeg kunde sige, hvornaar vi vilde blive kaldt til Moskva. Det Spørgsmaal maa jeg besvare benægtende. Da den forberedende Stedfortræderkonference i London blev afsluttet, havde den udarbejdet en Beretning, som Udenrigsministrene drøfter i Moskva, men efter det foreliggende er det ikke lykkedes Stedfortræderkonferencen at blive enig om et bestemt Forslag om den Fremgangsmaade, der skal følges med Hensyn til Adgangen for Lande uden for Stormagternes Kreds til at deltage i de kommende Forhandlinger. Det er imidlertid sikkert, at der blandt Stormagterne er en betydelig Interesse for, hvad interesserede mindre Lande, i første Række de besatte Lande i Europa og ganske særlig Tysklands Naboer, mener om de Problemer, der skal drøftes i Moskva, inden endelig Afgørelse træffes. Hvad enten det nu bliver ordnet paa den ene eller den anden Maade — f. Eks. paa den Maade, som den franske Regering